

De nieuwe oogst van iFi

*iPower, iPurifier2, iDAC2 en iUSB3.0
Power Supply & Data Optimizer*

De nieuwe oogst van iFi

Het was sinds de lancering van de geweldige iFi Micro iDSD in de zomer van 2014 een beetje rustig geworden rond dit kleine Britse wondermerk. In 2015 werd weliswaar de Stereo50 all-in-1 buizenversterker met bijpassende luidsprekers gelanceerd, maar op het gebied van de kleine en nog kleinere aluminium muziekdoosjes gebeurde er niet veel. Uiteraard betekende dat niet dat er achter de schermen niet koortsachtig werd gewerkt aan opvolgers en nieuwe producten, maar ik vermoed dat iFi een beetje het 'slachtoffer' was geworden van de torenhoge kwaliteit van de vorige serie. Omdat de genen van moederbedrijf AMR het niet toestaan om te 'veranderen om het veranderen' moest er flink aangepakt worden om met significante verbeteringen te komen. Of dat gelukt is met de nieuwe apparaatjes waar ik nu iets over ga vertellen? Laat me je het scrollen naar de conclusie besparen: Echt Wel!

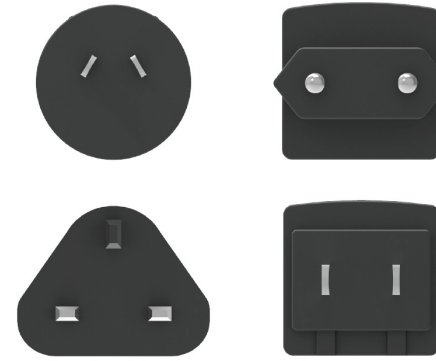
Vier Producten

Omdat het in totaal om vier producten gaat die in zekere zin allemaal met elkaar verweven (of op zijn minst te gebruiken) zijn zal ik net als de vorige keer bij de multitest van iFi maar gewoon bij het begin beginnen. De test-procedure was als vanouds: vooral veel luisteren. In twee verschillende maar beide erg goede sets. Het lijkt misschien overdreven om dit soort kleine apparaatjes (waarvan de duurste nog geen 500 euro per stuk kost) te testen in een omgeving waar één meter luidsprekerkabel bij wijze van spreken al duurder is, maar ik verdedig dat stevast met de mededeling dat je dan pas echt optimaal hoort hoe goed (of hoe slecht) een apparaat presteert. Je legt ze als het ware onder een elektronenmicroscop. Of de gemiddelde eindgebruiker daar wat aan heeft? Ik denk het wel. Omdat de verwondering die dat soms oproept positief bijdraagt aan een stukje 'Pride Of Ownership', iets dat wat mij betreft een veel te vaak genegeerd onderdeel van de hifi- en muziekhobby is. Ik selecteerde vier verschillende stukken muziek om mee te luisteren. Twee daarvan werden in de eerste luistersessie gebruikt en de twee andere...enfin, je snapt het wel...

iFi iPower

Terwijl de review-periode vorderde werd het mij gaandeweg duidelijk dat de gestabiliseerde 'extremely low-noise' iFi iPower muurvoeding een eigen vermelding in het artikel verdiende. Tijdens de tweede luistersessie, waarbij een iFi iPower van het geschikte voltage (er zijn er namelijk meerdere) de plaats innam van de toch niet beroerde standaard muurvoeding die bij de Arcam irDAC wordt geleverd, kwam dat definitief vast te staan. We luisterden eerst naar de track Celebration, van het nieuwe album Making Time van Jamie Woon en daarna naar Signals No.1, van het album Sometimes van Goldmund. Al bij de eerste aanslagen op de gitaar aan het begin van de track van Jamie Woon was het verschil hoorbaar. De attack was puntiger, de klankkleur dieper en de ruimtelijkheid was groter. Even verderop in het nummer bleek ook de zang veel beter verstaanbaar te zijn en profiteerde met name de bas van een grotere zuiverheid. Er was over het hele frequentiegebied meer textuur (basisklank en boventonen zeg maar) te horen en de luisterervaring werd intenser maar tegelijkertijd relaxter. Bij Goldmund

was het verschil nog groter. De track begint met een vrij dynamische aanslag op een vleugelpiano, waar bij goede weergave een enorme druk achter zit omdat er ook heel veel 'kast' van het instrument hoorbaar is. Met de iFi voeding werd de klank van de piano voller, de dynamiek werd groter en ook hier viel weer de betere weergave van textuur op. In deze waanzinnig mooie opname zit ook heel veel 'ambient' geluid, zowel op de voorgrond als

ver naar achteren, en met de iFi voeding was dat allemaal een stuk beter te volgen, wat de gehele weergave een stuk rijker maakte. Dit is, voor de vijf tientjes die deze voeding kost, een absolute no-brainer. Als je ergens in je keten een standaard schakelende voeding hebt van 5, 9, 12 of 15 Volt, doe jezelf dan een lol en schaf dit ding aan, you'll thank me later...

iFi iPurifier2

De iPurifier2 lijkt op de 'oude' iPurifier, maar doet aanzienlijk méér dan zijn voorganger. De eerste iPurifier filterde voornamelijk EMI uit de stroom die de USB ontvanger in de da-converter voedt én de stroom die het USB signaal doorgeeft, wat tot een kleine doch goed hoorbare verbetering van de geluidskwaliteit leidde. De nieuwe iPurifier2 filtert ook EMI, maar een stuk nauwkeuriger. Maar wat de nieuwe iPurifier2 pas echt zéér

cool maakt, is dat het in feite een galvanisch gescheiden autonome asynchrone USB hub is die het USB signaal niet alleen zuivert, maar ook reclockt, regeneert én herbalanceert (USB werkt met een differentiaal-systeem met slechts vier geleiders, één voor de 5V USB voeding en één de min daarvan, en twee voor de data, waarbij een verhoging van een stroompje op de ene of de andere datageleider staat voor en 1 of een 0). Wat dit oplevert is een vrijwel compleet jittervrij, perfect gebalanceerd USB signaal waarin geen enkele storende EMI- of DC-offset component meer zit.

Ik testte de iPurifier2 in de eerste luistersessie tussen mijn Mac mini en mijn NAD M51 da-converter. Daar nam hij de plaats in van twee AudioQuest Jitterbugs (1 in serie, 1 parallel). Maar niet meteen. Eerst luisterde ik - om weer

even te wennen - volledig zonder filtering naar twee tracks, My Funny Valentine - in een fraaie uitvoering door het Harmen Franje Quintet - en The Man In The Long Black Coat, een 'audiofiel', door Daniel Lanois geproduceerde klassieker van het door fans verfoeide maar door mij hoog gewaardeerde album Oh Mercy van Bob Dylan. Ik koos de versie in 24/96 resolutie. Nadat ik de iPurifier2 in de USB ingang van mijn da-converter had gestoken en de AudioQuest Carbon USB kabel dáár weer op aansloot hoorde ik meteen wat een schoner, ge'reclockt', geregenereerd en ge'herbalanceerd' USB signaal voor de geluidskwaliteit doet, en dat is niet weinig. Om te beginnen nam, zowel bij Harmen Franje als bij Bob Dylan, de ruimtelijke weergave fors in omvang toe. Het beeld werd, vooral naar voren en in de breedte, een stuk groter. Klankkleuren werden intenser en de dynamiek werd groter. Ook was de bas beter afzonderlijk te volgen, terwijl hij toch een beter geheel met de muziek vormde. Er kwam (audiofiel-cliché-alarm!) daadwerkelijk meer rust in de weergave. En daarmee bedoel ik niet dat alles tam ging klinken, maar dat de weergave vanzelfsprekender werd, alsof de klanken gewilliger mijn oor binnen wilden stromen. Vrijheid en vloeiendheid waren twee woorden die in mijn aantekeningen stonden, met een dikke streep eronder om het niet te vergeten.

Op de onvermijdelijke vraag "hoe klonk het ten opzichte van twee Jitterbugs?" moet ik - zonder er nu overigens verder op in te gaan - antwoorden met "Naar mijn smaak net iets beter." Het experimenteel toevoegen van 1 parallel-JitterBug in de Mac mini had trouwens een averechts affect, dus het is óf het één, óf het ander.

iFi Micro iDAC2

De iFi Micro iDAC2 is, tot op zekere hoogte, de non-portable versie van de Micro iDSD. Hij heeft geen accu aan boord, dus hij is echt bedoeld voor (desktop) gebruik thuis, en hij kan geen 8-voudige DSD resolutie weergeven, wat mijns inziens slechts een zéér theoretisch 'minpunt' is aangezien er nog geen Octa-DSD files beschikbaar zijn en waarschijnlijk ook wel nooit op grote schaal zullen komen. Verder mist hij de grotere 6,3mm hoofdtelefoonuitgang, de uitgebreide matching-mogelijkheden voor hoofdtelefoons met een moeilijke elektrische belasting, XBass en 3D schakelaars en de 3,5mm analoge ingang. Nu lijkt het net of er niks overblijft, maar de iDAC2 heeft wel degelijk zijn eigen sterke punten. Wat een voordeel is: de iDAC2 heeft een normale USB-B ingang. Ook het schakelbare digitale filter is gebleven (ik prefereerde voor PCM signalen duidelijk de stand Minimum Phase en voor DSD de stand Extended, maar dat is een smaakwestie) en het analoge circuit is nog eens tegen het licht gehouden. De iDAC2 klinkt in elk geval als een klok, zowel via de 3,5mm uitgang naar mijn AudioQuest NightHawk hoofdtelefoon als via de RCA-uitgangen, waarbij de analoge volumerege-

ling wordt uitgeschakeld. Het warme, transparante geluid waar iFi patent op lijkt te hebben is ook in de iDAC2 meteen herkenbaar. Het herinnert me aan zéér goede multibit cd-spelers van 'vroegâh' en ik kan me daar uren heerlijk in wentelen tijdens lange, ontspannen luistersessies. Oh, en geheel volgens goede iFi-traditie zitten alle benodigde kabels er gewoon bij, en ze zijn van bovengemiddeld goede kwaliteit (voor 'weggevertjes' dan toch...). Natuurlijk beveel ik een USB kabel en analoge interlink van betere kwaliteit aan, maar de bottom line is dat je, met wat er in het doosje van iFi zit, meteen aan de slag kunt.

Het toevoegen van de iPurifier aan de iDAC2 had een vergelijkbaar effect als bij mijn eigen da-converter, maar dan net wat minder groot. De piano van Harmen Fraanje en de gitaar van Nelson Veras kregen meer attack en klankkleur, en het beeld werd naar beide zijkanten nog ongeveer een meetertje breder. Bij Bob Dylan had de pulserende baslijn meer 'drive' en de mondharmonica van 'Old Bawb' stond een stuk verder naar achteren in het geluidsbeeld. Ook was zijn bewust slordige zang een stuk beter verstaanbaar. De rust en de zachtheid die de iDAC2 van nature al heeft werden subtiel ondersteund, maar niet zodanig vergroot dat het geheel te braafjes ging klinken. Daardoor was dit een combinatie die een zeer volwassen geluid neerzette, dat vrij dicht in de buurt kwam van mijn eigen referentie, die toch nog een tik-keltje neutraler en met meer autoriteit speelde.

iFi Micro iUSB3.0

Het is logisch dat het klapstuk (het 'Pièce de Résistance', de kers op de taart) voor het laatst wordt bewaard. De iUSB3.0 Power Supply & Data Optimizer is, ik wil daar geen doekjes om winden, de beste aanvulling voor streaming audio via de computer die ik tot nu toe heb gehoord. Nu heb ik niet alles wat er op dit vlak verkrijgbaar is in huis gehad, maar ik kan me nauwelijks voorstellen dat er een concurrent bestaat die hier voor een vergelijkbare prijs nog eens significant overheen gaat. Het ultra-schone en gecorrigeerde USB-sigitaal dat uit de iUSB3.0 komt geeft zó'n verbetering in geluidskwaliteit dat je meteen naar de hamer grijpt om je spaarvarken te slachten. Let trouwens wel even op: de iUSB3.0 gaat niet samen met een iPurifier2, (is ook niet nodig trouwens, de iUSB3.0 doet hetzelfde én meer). Hou daar eventueel rekening mee als je overweegt om één van beide aan te schaffen. Enfin, zowel in de eerste luistersessie met Harmen Fraanje en Bob Dylan als in de tweede met Jamie Woon en Goldmund was het resultaat van de toegevoegde iUSB3.0 niet minder dan spectaculair! Hoe de elektronische schakelingen die erin zitten precies werken gaat mijn pet vër te boven, dus

dat mogen de techneuten onder de lezers fijn zelf uitzoeken. De iUSB3.0 zet ten opzichte van de oorspronkelijke iUSBPower (die iets meer dan de helft kost en voor zover ik weet voorlopig gewoon in het assortiment blijft) een reuzenstap voorwaarts.

Het eerste dat bij het uitpakken opvalt is dat er voor die hogere prijs alvast standaard een iPower voeding bij zit. Dan de iUSB3.0 zelf. Naast de voedings-entree en een (hoogwaardige) USB-B aansluiting zitten er aan de ene korte zijde twee kleine wipschakelaars. Een daarvan is voor de IsoGround schakeling, waarmee je als dat nodig is de aarde tussen de iUSB3.0 en de aangesloten computer kunt onderbreken zonder het USB protocol te verstoren (ik zou zeggen: altijd gewoon aanzetten), en de andere is bedoeld als keuzeschakelaar om desgewenst altijd 5V voeding aan de da-converter te leveren. Hierdoor 'ziet' de computer aan de andere kant van de kabel altijd dat er een converter is aangesloten. Het voordeel daarvan is dat de verbinding stabiel blijft of correct herstelt na een herstart van de computer. Dit levert amper extra stroomverbruik op trouwens. Aan de andere korte zijde

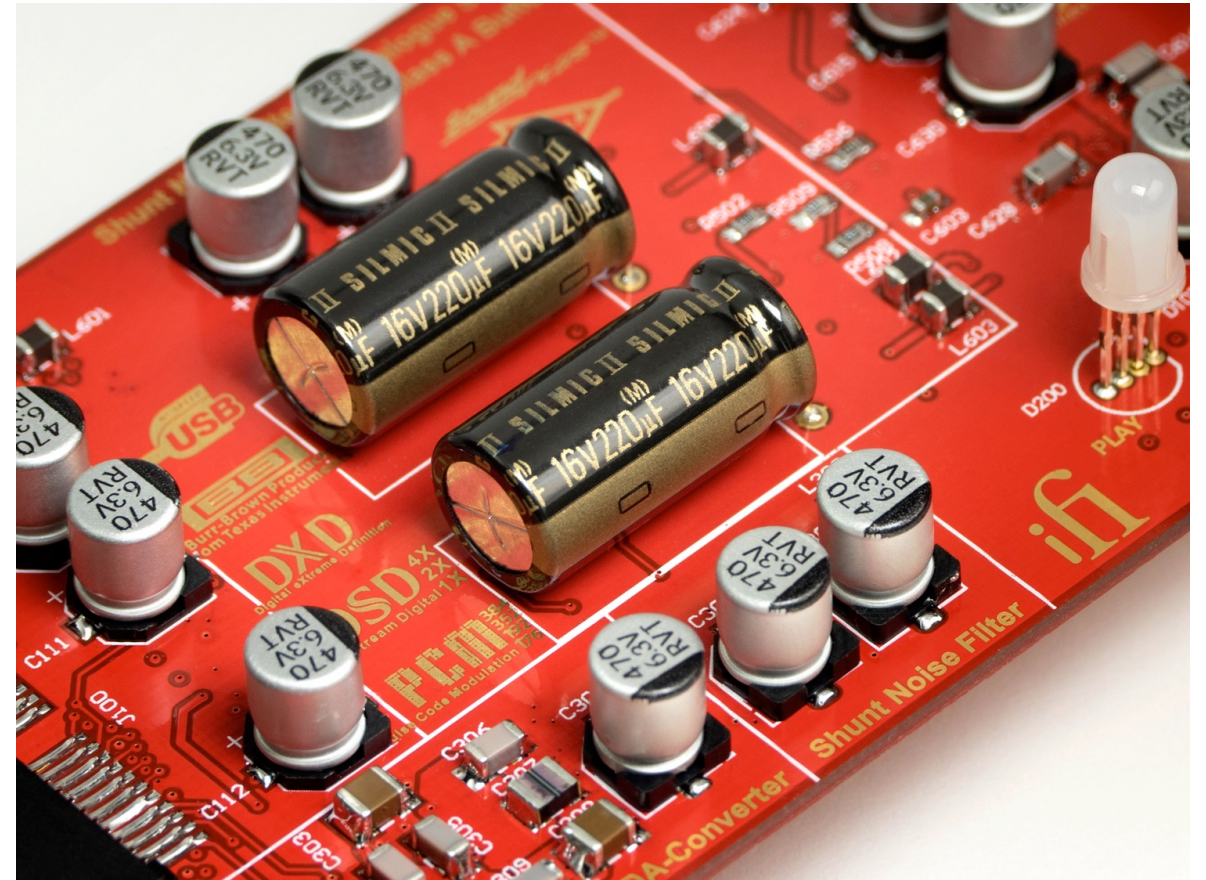
zitten twee USB-A uitgangen, waarvan er één alleen 5V voeding doorgeeft en de ander 5V voeding én data. Als je een enkele USB kabel gebruikt (zoals ik voor deze review) moet je de 5V + data uitgang gebruiken, maar als je de eigen Gemini kabel van iFi gebruikt worden de 5V USB power en de data-stroom in de iUSB3.0 gescheiden, elk door hun eigen kabel getransporteerd, en pas in de afgeschermdde USB-B connector aan de kant van de da-converter weer samengevoegd. In mijn eerdere review van de iUSBPower en de Gemini kabel kon ik rapporteren dat dit ook nog een kleine maar duidelijk hoorbare verbetering gaf. En dan zit er aan de zijkant nog een tweede set USB-A uitgangen met een identieke functie. Hierdoor wordt het niet alleen mogelijk om de iFi iUSB3.0 in voorkomende gevallen wat gemakkelijker te plaatsen, maar je zou er ook nog voor kunnen kiezen om andere apparaten die een spanning van 5V nodig hebben via de meegeleverde (maar helaas niet al te lange) witte voedingskabel van ultraschone stroom te voorzien. Bijvoorbeeld sommige ethernet-switches. Vergis je niet in de impact die dat heeft op je weergave!

En dus...

Zoals ik aan het begin van dit (iets langer dan geplande) artikel al riep was het een tijdje stil rond iFi, maar de nieuwe oogst is meesterlijk! De iPower voeding is er eigenlijk al wat langer, maar dit was hét moment om dat kleine en betaalbare voedinkje een hoop achterstallige lof toe te zwaaien. Duik achter je hifi meubel, check de daar aanwezige muurwratjes die een audio- of netwerkapparaat voeden en noteer de voltages. En koop vervolgens (en dat hoeft echt niet in één keer) voor elk door iFi geleverd voltage een nieuwe. Ik herhaal: No-Brainer! De iPurifier2 is een waardige opvolger van het vorige model, en levert aanzienlijk betere prestaties. Ik zou niet zo ver willen gaan om het een 'poor man's iUSB3.0' te noemen maar hij doet - op een lager niveau - beslist vergelijkbare mooie dingen met de weergave. De iDAC2 is zeker een stap vooruit ten opzichte van de oude iDAC, met zijn toe-

gevoegde DSD functionaliteit en nieuw ontworpen analoge circuit. En wat moet ik nog zeggen over de iUSB3.0? Nou, misschien dat ik ga sparen om er zelf een aan te schaffen. Want toen ik hem na afloop van de review weer moest inpakken ben ik echt een paar dagen chagrijnig geweest over de terugval in muziekgenot. Terwijl ik zeker wist dat ik mijn zaakjes op het digitale vlak toch heel aardig voor elkaar had. Micro High End, korter kan ik het niet samenvatten.

Extra informatie

Voor meer informatie en prijzen over de beschreven 'nieuwe oogst' van iFi Audio, zie onze webwinkel:

iFi audio

Spotify

Jamie Woon - Making Time
Goldmund - Sometimes
Harmen Fraanje Quintet - Ronja
Bob Dylan - Oh Mercy

Tidal

Jamie Woon - Making Time
Goldmund - Sometimes
Harmen Fraanje Quintet - Ronja
Bob Dylan - Oh Mercy

art`s excellence

© 2015 art's excellence - www.artsexcellence.com

Dit document is eigendom van art's excellence en mag niet worden gepubliceerd zonder onze toestemming.